

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У. 5544/10 (2008)
11.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судијским помоћником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле мр А.А., из ..., ..., коју заступа пуномоћник Љиљана Вушковић, адвокат из Београда, Косовска бр. 34, против туженог Управног одбора Фармацеуске коморе Републике Србије, ради поништаја решења туженог бр. 68 од 15.09.2008.године, у предмету уписа у именик чланова Фармацеуске коморе Србије, у нејавној седници већа одржаној дана 11.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА** решење Управног одбора Фармацеуске коморе Републике Србије бр. 68 од 15.09.2008.године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиле, дипломираног фармацеута медицинског биохемичара из Београда, изјављена против решења Огранка коморе Београд о одбијању захтева за упис у именик чланова Фармацеуске коморе Србије бр. 3 од ...2008.године, као неоснована.

У тужби поднетој Врховном суду Србије 16.10.2008.године под пословним бројем У. 6904/08, тужилца је оспорила законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указује да тужени орган није оценио све наводе жалбе, нити је у образложењу оспореног решења дао

разлоге о одлучним чињеницама, како би несумњиво утврдио испуњеност услова за упис тужиле у именик чланова Фармацеуске коморе Србије, посебно имајући у виду чињеницу да је тужилца већ била уписана у ову Комору, да је положила стручни испит за дипломираног фармацеута и да здравствену делатност обавља у приватној апотеци. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010.године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС” бр. 116/08 и 104/09) и члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009.године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. Закона о уређењу судова.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је нашао да је, на основу доказа које је тужилца приложила уз захтев, првостепени орган правилно закључио да тужилца не испуњава услове да буде уписана као обавезни или добровољни члан Фармацеуске коморе Србије, већ би евентуално могла, сагласно својој дипломи, да буде уписана код Коморе биохемичара Србије, а у смислу члана 167. Закона о здравственој заштити (“Службени гласник РС” бр. 107/05), члана 4. став 1. и члана 6. став 3. Закона о коморама здравствених радника (“Службени гласник РС” бр.107/05). Овакав закључак тужени орган је извео из чињенице да тужилца по звању није дипломирани фармацеут и да не поседује одговарајући стручни испит, јер, према акту Министарства здравља Републике Србије бр. 152-994/2008-02 од 05.05.2008.године, који је комора прибавила по службеној дужности, и доказа које је пре доношења првостепеног решења прибавио првостепени орган, тужилца је обавила приправнички стаж по плану и програму за “ дипломираног фармацеута медицинског биохемичара”, у трајању од 12 месеци код Здравственог центра у Сомбору, који је завршила 21.04.1994.године, а раније издата исправа о положеном стручном испиту за “дипломираног фармацеута” није истинита.

По оцени Управног суда, изложени наводи и закључак туженог органа за сада се не могу прихватити као правилни.

Ово због тога што се у списима предмета не налази захтев тужиље и докази приложени уз овај захтев, већ је у списима приложена само фотокопија дипломе тужиље, о стеченом високом образовању и стручном називу “дипломирани фармацеут-медицински биохемичар”, и фотокопија уверења Министарства здравља Републике Србије бр. 152-02-994/94-02 од 20.07.1994.године, којим је потврђено да је тужиља 20.07.1994.године положила стручни испит за “дипломираног фармацеута” пред испитном комисијом Министарства здравља. У списима предмета нема доказа за тврдњу туженог органа да су чињенице потврђене у овом уверењу, као јавној исправи неистините, и да се оно не може прихватити као доказ у смислу члана 154. Закона о општем управном поступку. Ова одредба закона у ставу 1. установљава претпоставку да јавна исправа доказује оно што се у њој потврђује или одређује, а из доказа на које се тужени орган позива не произилази несумњиви закључак о неистинитости потврђене чињенице у наведеном уверењу да је тужиља положила стручни испит за дипломираног фармацеута, или да је то уверење неисправно састављено, у смислу става 3. истог члана закона.

Имајући у виду изложено, Управни суд налази да се услед недостатка доказа у списима предмета не може проверити чињенично стање утврђено у поступку до доношења оспореног решења и оценити правилност примене како процесно правних тако и материјално правних одредби закона на који се тужени орган у оспореном решењу позива. Због тога је суд тужбу уважио и оспорено решење поништио, а у поновном поступку тужени орган је у обавези да на основу веродостојних доказа, које ће приложити списима предмета и оценити у складу са начелом оцене доказа из члана 10. Закона о општем управном поступку, несумњиво утврди чињенично стање значајно за оцену испуњености услова за упис тужиље у именик чланова Фармацеуске коморе Србије, ценећи при том и наводе тужиље да је у ову комору већ била уписана и да обавља послове фармацеута у апотеци.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закона на штету тужиље, Управни суд је одлучио као диспозитиву пресуде применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” бр. 46/96), који се примењује на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), с тим што су правна схватања и примедбе суда, изнетих у овој пресуди, обавезни за тужени орган, у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 11.11.2010. године, 14 У. 5544/10 (2008)

Записничар
Вукица Латиновић, с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић, с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

БТ